Rok 1910.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1910.

Nr. 242.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 21. grudnia 1910 L. III. 1706/11, zawierające przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 15. kwietnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 122, którą nadano gminie król. stoł. miasta Krakowa prawo poboru samoistnych opłat gminnych od pędzonych napojów alkoholowych, wina, piwa i miodu.

Na zasadzie § 12 ustawy z dnia 15. kwietnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 122, nadającej gminie król. stoł. miasta Krakowa prawo poboru samoistnych opłat gminnych od pędzonych napojów alkoholowych, wina, piwa i miodu, wydaje c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z c. k. krajową Dyrekcyą skarbu i Wydziałem krajowym następujące rozporządzenie wykonawcze:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Wymienione w § 1 ustawy z dnia 15. kwietnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 122, opłaty gminne pobiera się na całym obszarze gminy miasta Krakowa, a więc zarówno na obszarze zamkniętym linią akcyzową, jak i na obszarze leżącym poza tą linią.

Rozdział II.

Opłaty od artykułów wyrabianych w obrębie linii akcyzowej.

A) Opłaty od wódki i piwa.

§ 2.

Od wódki i piwa, wyrabianych w gorzelniach względnie browarach położonych w obrębie linii akcyzowej, tudzież od nieopodatkowanej wódki, pozostającej w wolnych składach na wódkę, leżących w obrębie tej linii, pobiera się opłatę gminną w ten sam sposób, przez te same państwowe organa, co państwowy podatek od wódki i piwa i równocześnie z tym ostatnim.

Dyskonta od opłaty gminnej nie przyznaje się.

Jeżeli z wódki, od której uiszczono już opłatę gminną, wyrabia się w obrębie linii akcyzowej na gorąco lub zimno napoje alkoholowe, nie płaci się z tego tytułu żadnej dalszej opłaty.

§ 3.

W oznajmieniach, wnoszonych w celu wywozu wódki z położonych w obrębie linii akcyzowej gorzelń, podpadających pod podatek konsumcyjny i z wolnych składów na wódkę, należy wyraźnie zaznaczyć, czy wódka oznajmiona do wywozu jest przeznaczona do wolnego obrotu, do złożenia w wolnym składzie lub do wolnego od podatku użycia w obrębie tej linii, czy też do wywozu poza tę linię.

Jeżeli wódka jest przeznaczona do wolnego obrotu w obrębie linii akcyzowej, wówczas należy uiścić w tym samym urzędzie, w którym płaci się państwową opłatę konsumcyjną, za potwierdzeniem na bolecie, wydanej na tę ostatnią, także i opłatę gminną od całej ilości stopni hektolitrowych alkoholu, którą się ma wywieść. Można jednak podobnie, jak to ma miejsce przy państwowej opłacie konsumcyjnej, uiścić z góry kwotę pokrywającą opłatę gminną przypadającą od kilku wywozów. W miarę tego, jak się wódkę wywozi, odpisuje się na bolecie odpowiednią kwotę aż póki się bolety nie wyczerpie.

W ten sam sposób można uiszczać opłatę gminną także i od wódki, przeznaczonej do wolnego obrotu na obszarze miasta Krakowa położonym poza linią akcyzową. W tych wypadkach musi jednak przy wywozach wódki z gorzelni lub wolnego składu interweniować bezwarunkowo państwowy

organ skarbowy. Organ ten przekazuje przesyłkę na tym egzemplarzu załatwionego oznajmienia wywozu, który pozostaje w rękach strony, pod urzędowem zamknięciem, do liniowego urzędu, przez który ma wyjść poza linię akcyzową. Postępowanie tego ostatniego urzędu normuje § 18.

§ 4.

Jeżeli wódkę wywozi się z położonej w obrębie linii akcyzowej gorzelni, podpadającej pod podatek konsumcyjny, lub z wolnego składu na wódkę bez opłaty podatku konsumcyjnego do innego wolnego składu na wódkę lub do wolnego od podatku użycia na obszarze lub poza obszarem miasta Krakowa albo też za granicę Państwa, wówczas odpada także i uiszczenie opłaty gminnej. Gdyby jednak w miejscu przeznaczenia wódki, względnie w urzędzie cłowym, przez który przesyłka wychodzi za granicę, skonstatowano ubytek, należy co do tego ubytku pod względem opłaty gminnej, postąpić w ten sam sposób, jak się postępuje co do państwowego podatku konsumcyjnego.

§ 5.

Jeżeli wódka wywieziona ze wspomnianych powyżej przedsiębiorstw za opłatą państwowego podatku jest przeznaczona do wywozu poza linię akcyzową, wówczas nie pobiera się od niej z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 3 ustępie 3, opłaty gminnej, lecz przekazuje się ją do wywozu poza linię akcyzową z zastosowaniem postępowania przekazowego przewidzianego w przepisach o poborze liniowego podatku.

§ 6.

Od wódki wyrabianej wewnątrz linii akcyzowej w gorzelni podpadającej pod podatek produkcyjny uiszcza się opłatę gminną równocześnie z państwową opłatą produkcyjną w tym urzędzie, któremu gorzelnię przydzielono do boletowania.

Jeżeli wódkę wyrobioną w gorzelni produkcyjnej, zaopatrzonej aparatem mierniczym lub zbiornikiem, przeznaczono do wywozu za granicę lub do użycia wolnego od państwowej opłaty, wówczas postępuje się co do opłaty gminnej, przypadającej od tej wódki, w ten sam sposób, jak co do państwowej opłaty produkcyjnej.

§ 7.

Opłatę gminną od piwa, wyrabianego w browarach, położonych w obrębie linii akcyzowej uiszcza się przy wniesieniu oznajmienia warki piwnej w urzędzie boletującym browaru równocześnie z państwowym podatkiem konsumcyjnym od piwa.

Przysługującego mniejszym browarom prawa opustu z państwowego podatku konsumcyjnego, nie przyznaje się co do opłaty gminnej. Opłata ta należy się zawsze od pełnej ilości wyprodukowanej brzeczki piwnej, stwierdzonej przy sprawdzaniu warki przez państwowe organe skarbowe, po potrąceniu z tej ilości w browarach bez aparatów kontrolnych mierniczych 8%, a w browarach z aparatami 6% na zanik.

Jeżeli urzędowe badanie wyrobionej brzeczki piwnej odbywa się za pomocą aparatu mierniczego, wówczas oblicza się ilość hektolitrów wyrobionej brzeczki w sposób, wskazany w rozporządzeniu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 9. grudnia 1902 Dz. u. p. Nr. 227 lit. b).

B) Opłata od miodu.

§ 8.

Co do poboru opłaty gminnej od miodu wyrabianego w obrębie linii akcyzowej, postanawia się, co następuje:

1. Każdy, kto w obrębie linii akcyzowej zamierza wyrabiać miód do picia obowiązany jest niezależnie od dopełnienia obowiązków, ciążących na nim według ustaw i przepisów przemysłowych i policyjnych, donieść o tem pisemnie lub ustnie Administracyi akcyzowej 14 dni przed rozpoczęciem wyrabiania, podając zarazem ulicę i numer konskrypcyjny domu, lokalności, w których wyrabianie ma się odbywać, nazwisko kierownika ruchu przedsiębiorstwa, tudzież nazwisko osoby, która ma upoważnienie do dawania kontrolującym organom gminnym wyjaśnień. Jako potwierdzenie doniesienia otrzymuje strona certyfikat. Na żądanie Administracyi akcyzowej ma strona przedłożyć także plan lokalności zakładu.

2. Na podstawie tego doniesienia przeprowadza się w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy weryfikacyę, polegającą na stwierdzeniu stanu i urzędowem oznaczeniu lokalności, przyrządów i naczyń służących do fabrykacyi, a o ile to dla kontroli okaże się potrzebnem, także na zbadaniu pojemności tych ostatnich.

3. Przy weryfikacyi spisuje się protokół, który ma podpisać także i strona. Ta ostatnia otrzymuje odpis protokołu weryfikacyjnego i ma go wraz z certyfikatem, zapiskiem kontrolnym (ustęp 14) i boletami na uiszczoną opłatę gminną (ustęp 9) przechowywać w zakładzie w miejscu dostępnem każdej chwili dla organów kontrolujących i okazywać tym organom na każde żądanie. Wraz z odpisem protokołu otrzymuje strona także zawiadomienie, któremu organowi Administracyi akcyzowej ma oznajmiać sprowadzanie miodu przaśnego do fabryki i w którym urzędzie poborowym ma zgłaszać wyrób miodu do picia i płacić przypadającą opłatę gminną.

4. Jeżeliby weryfikacyi nie przeprowadzono w ciągu 14 dni licząc od dnia doniesienia, wówczas wolno stronie mimo tego rozpocząć wyrabianie miodu zaraz po upływie tego terminu, zresztą zaś dopiero po przeprowadzeniu weryfikacyi i otrzymaniu odpisu protokołu weryfikacyjnego.

5. Ci fabrykanci, którzy wyrabiali miód jeszcze przed 1 stycznia 1911, i nadal wyrabiać go zamierzają, nie mają jednak dotychczas certyfikatów ani też nie przeprowadzono jeszcze weryfikacyi ich zakładów przemysłowych, mają zgłosić swe przedsiębiorstwo Administracyi akcyzowej w sposób wskazany w ustępie 1. w ciągu 8 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, poczem wyda się im certyfikat i przeprowadzi weryfikacyę stosownie do przepisów zawartych w ustępach pod 2. i 3.

6. O każdej zmianie urządzenia zakładu należy donieść Administracyi akcyzowej 3 dni naprzód. Na podstawie tego doniesienia zarządza się dodatkową weryfikacyę i spisanie, względnie uzupełnienie protokołu weryfikacyjnego.

O zmianie zgłoszonych osób należy donosić Administracyi akcyzowej w ciągu najbliższych 48 godzin.

7. Fabrykanci miodu podlegają kontroli organów Administracyi akcyzowej miasta Krakowa. Organom tym wolno wchodzić do fabryki bez asystencyi za dnia o każdej porze, a w nocy tylko w czasie trwania oznajmionego ruchu. Przedsiębiorca, względnie jego zastępca jest obowiązany dawać organom kontrolującym potrzebne wyjaśnienia i pomoc przy czynnościach kontrolnych i dostarczać im własnym kosztem przyrządów potrzebnych do kontroli, jak n. p. wagi do ważenia miodu i t. p.

8. Każde sprowadzenie miodu przaśnego do lokalności fabrycznych ma strona zgłosić przedtem pisemnie lub ustnie wyznaczonemu w tym celu organowi i zapisać sprowadzoną ilość do zapisku kontrolnego (ustęp 14).

9. Ilekroć przedsiębiorca zakładu poweźmie zamiar wyrabiania miodu do picia, ma wnieść do wskazanego mu miejskiego urzędu poborowego 24 godzin naprzód, na piśmie lub ustnie oznajmienie wyrabiania, podając w niem ilość przeznaczonego do przerobienia miodu przaśnego, jakoteż dzień i godzinę, rozpoczęcia i ukończenia fabrykacyi i zarazem uiścić przypadającą

opłatę gminną. Na dowód uiszczenia otrzymuje boletę zawierającą wszystkie powyższe daty.

10. Kierownik ruchu przedsiębiorstwa jest obowiązany zapisać na odwrotnej stronie bolety dzień i godzinę faktycznego rozpoczęcia i ukończenia wyrobu, zaś organa kontrolujące notują tamże wyniki przeprowadzonej kontroli. Po ukończeniu wyrabiania ściąga się boletę; strona może jednak żądać wydania jej odpisu.

11. Gdyby do wyrobu użyto większej ilości miodu, niż oznajmiona, wówczas obowiązana jest strona, o ile różnica przekracza 1% ilości oznajmionej, uiścić dodatkową opłatę gminną przypadającą od nadwyżki. Przekroczenie 5% ilości oznajmionej podlega oprócz tego karze.

12. Na przedłużenie oznajmionego czasu trwania wyrabiania poza godzinę oznajmioną można zezwolić tylko w razie zajścia niedającej się usunąć przeszkody ukończenia wyrobu w oznaczonym czasie, jeżeli strona przeszkodę natychmiast po jej zajściu oznajmi Administracyi akcyzowej i organ kontrolujący stwierdzi, że przeszkoda faktycznie istniała i że nie można jej było usunąć. Czas wyrabiania przedłuża się wówczas o czas trwania przeszkody, notując odnośne pozwolenie na odwrotnej stronie bolety.

13. Jeżeli z powodów od przedsiębiorcy niezależnych oznajmione wyrabianie miodu się nie odbyło, lub wyrabiany napój przed ukończeniem wyrobu się zepsuł, tak że nie mógłby służyć za napój, wówczas na pisemną prośbę strony zwraca się jej uiszczoną opłatę gminną, jeżeli doniesie natychmiast o zajściu przeszkody względnie o zepsuciu się produktu Administracyi akcyzowej i jeżeli dochodzenia, które Administracya akcyzowa w każdym takim wypadku przeprowadzi, wykażą, że oznajmione wyrabianie rzeczywiście się nie odbyło, względnie, że wyrób, jako nie nadający się do właściwego użytku, urzędownie zniszczono lub w ten sposób przetworzono, że nie może już służyć do ludzkiej komsumcyi. Wynik przeprowadzonych dochodzeń ma organ Administracyi akcyzowej potwierdzić na bolecie. W razie zepsucia się już gotowego miodu nie zwraca się opłaty gminnej.

14. Na przychód i rozchód miodu praśnego, przeznaczonego do przerobienia na miód do picia, ma strona prowadzić zapisek kontrolny.

Zapisuje się do niego na przychód ilości miodu, sprowadzone do lokalności fabrycznych, zaraz po sprowadzeniu (ustęp 8), na rozchód zaś ilości miodu, wzięte do fabrykacyi, zaraz po rozpoczęciu wyrabiania.

15. Na czas, kiedy wyrabianie miodu się nie odbywa, można na naczyniach i przyrządach, bez których przy fabrykacyi obejść się nie można, nałożyć urzędowe zamknięcia. Za całość tych zamknięć odpowiada przedsiębiorca zakładu.

Rozdział III.

Opłaty od napojów wprowadzanych w obręb linii akcyzowej.

§ 9.

Od napojów, wymienionych w § 1 ustawy, wprowadzanych w obręb linii akcyzowej, pobiera się opłaty gminne przy wprowadzaniu. Pobierają je te same organa, które pobierają podatek liniowy, w taki sam sposób, jak ten ostatni.

Krajowa Dyrekcya skarbu może ograniczyć kompetencyę pewnych urzędów liniowych co do przeprowadzania postępowania przywozowego z wódką, od której pobiera się opłatę gminną przy wprowadzeniu, do odprawiania tylko pewnych mniejszych ilości. Te przesyłki, których urzędowi liniowemu nie będzie wolno odprawić, będzie się przekazywało do innego, do odprawienia ich kompetentnego urzędu liniowego lub do głównego urzędu akcyzowego, gdzie nastąpi sprawdzenie przesyłki, wymiar i pobór opłaty.

§ 10.

Kto sprowadza w obręb linii akcyzowej wymienione w § 1 ustawy napoje zawierające alkohol, jest obowiązany oznajmić to pisemnie lub ustnie urzędowi liniowemu, przez który przesyłka ma wejść na obszar zamknięty tą linią.

W oznajmieniu ma się podać rodzaj i ilość płynu (w hektolitrach i litrach) zawartego w każdem naczyniu, a jeżeli oznajmiono wódkę, której zawartość alkoholu da się sprawdzić alkoholometrem, także i zawartość alkoholu, tudzież ilość stopni hektolitrowych alkoholu w każdem naczyniu i w całej przesyłce. Zarazem należy nadmienić, czy przesyłka przeznaczona jest do wolnego obrotu w obrębie linii akcyzowej, do przewozu przez ten obręb lub też do złożenia w wolnym składzie, albo do użycia wolnego od państwowego podatku wewnątrz linii.

§ 11.

Gdy przesyłkę oznajmiono do wolnego obrotu wewnątrz linii akcyzowej, bada urząd liniowy w taki sam sposób, jak to w myśl istniejących przepisów czynią państwowe organa skarbowe, ilość względnie zawartość alkoholu zgłoszonego napoju, wymierza przypadającą opłatę gminną i po uiszczeniu jej przez stronę wystawia i wręcza jej boletę płatniczą.

Ilość wódki w cechowanych naczyniach transportowych wolno sprawdzać według znaku cechowniczego. Zbadaną ilość redukuje się do temperatury +12 stopni R.

Zawartość alkoholu sprawdza się zapomocą studzielnego alkoholometru o urządzeniu, przepisanem dla państwowych organów skarbowych.

Jeżeliby urząd liniowy nie był kompetentny do przeprowadzenia postępowania przywozowego, wówczas przekazuje przesyłkę lub odsyła ją pod konwojem do najbliższego, do odprawienia jej upoważnionego urzędu liniowego lub do głównego urzędu akcyzowego.

§ 12.

Jeżeli przesyłkę zgłoszono do przewozu (transito), wówczas przekazuje się ją do urzędu lub organu, przez który ma wyjść napowrót poza linię akcyzową, w sposób unormowany dla napojów, podlegających państwowemu podatkowi liniowemu.

§ 13.

Od wódki, na której ciąży państwowy podatek spożywczy, oznajmionej do złożenia do wolnego składu, znajdującego się w obrębie linii akcyzowej lub do wolnego od podatku użycia w obrębie tej linii, nie pobiera się opłaty gminnej, lecz odprawia się ją jako wolną od opłaty, jeżeli strona udowodni dokumentami, którymi w myśl obowiązujących przepisów o państwowej opłacie od wódki przesyłka ma być pokryta w transporcie, że jej twierdzenie polega na prawdzie.

§ 14.

Obowiązujące w mieście Krakowie przepisy o prywatnych, transitowych składach na wino, ma się stosować nietylko do liniowego podatku, lecz także i do przypadającej według § 1 ustępu III. ustawy opłaty gminnej od wina.

Rozdział IV.

Zwrot opłat.

§ 15.

Zwrot opłaty gminnej od piwa, wyrobionego w obrębie linii akcyzowej i następnie wywożonego poza tę linię, przyznaje przedsiębiorcom browaru

Władza skarbowa I. instancyi pod warunkami, ustanowionymi rozporządzeniem c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 13. października 1893 L. 86.551, Dz. u. kr. Nr. 72.

Przemysłowcom, uprawnionym do sprzedaży piwa, przyznaje zwrot uiszczonej opłaty gminnej od piwa wywożonego za linię akcyzową, i to bez względu na jego proweniencyę Administracya akcyzowa w miarę postanowień, zawartych w § 16 niniejszego rozporządzenia.

Administracya akcyzowa przyznaje również zwrot opłat gminnych od napojów, zawierających alkohol tudzież od miodu.

§ 16.

Przemysłowcy uprawnieni do sprzedaży piwa, którzy chcą uzyskać pozwolenie do wywozu piwa poza linię akcyzową za zwrotem opłaty gminnej, mają prosić o to pisemnie Magistrat miasta Krakowa. Pozwolenie udziela się pod warunkami, ustanowienymi w powołanem powyżej (§ 15) rozporządzeniu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z następującemi zmianami:

a) Wywożący ma prowadzić na piwo, wywożone we flaszkach, beczkach lub innych naczyniach, rejestr sznurowy według dołączonego wzoru 1 na papierze koloru zielonego. Druków na ten rejestr dostarcza za zwrotem kosztów nakładu Administracya akcyzowa. Druki mają być w ten sposób urządzone, aby można było boletę kopiować z juksty za pomocą kalki. Jukstę należy wypełniać ołówkiem atramentowym. **Wzór 1.**

b) Beczki, w których się piwo wywozi, mają być zaopatrzone 8 do 10 cm. szerokim, przez dno beczki, bezpośrednio poniżej znaku cechowniczego, trwałą zieloną farbą pociągniętym prostym szlakiem.

c) Kwotę przypadającą do zwrotu wypłaci Kasa Administracyi akcyzowej.

d) Za sprawdzenie na żądanie strony przez organa akcyzowe miejskie przeznaczonych do wywozu przesyłek piwa w ich lokalu przemysłowym, należy się taksa w kwocie 2 Koron.

§ 17.

Zwrotu opłaty gminnej od wódki, napojów zawierających alkohol, i miodu, wywożonych poza obręb linii akcyzowej, dozwala się na pisemną prośbę na jeden rok z zastrzeżeniem odwołania pozwolenia w razie dopuszczenia się jakiego nadużycia każdemu, kto trudni się wyrobem, handlem, sprzedażą lub wyszynkiem tych napojów, jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat nie był karany ani za przemytnictwo, ani za ciężkie przekroczenie przepisów cłowych

lub przepisów o postępowaniu podatkowi podlegającem i zobowiąże się dozwolić kontrolującym organom Administracyi akcyzowej wglądania do swych ksiąg handlowych.

Zwrot przyznaje się pod następującymi warunkami:

1) Zwrot opłaty należy się w razie wywożenia płynów alkoholowych w naczyniach, zamkniętych na sposób handlowy, o pojemności co najmniej 5 litrów. Jeżeli zaś napoje wywozi się w naczyniach o mniejszej pojemności lub niezamkniętych na sposób handlowy, zwrot opłaty należy się tylko, jeśli wysyłka zawiera co najmniej 10 litrów płynu.

Napoje alkoholowe, których zawartość alkoholu nie da się sprawdzić zapomocą przepisanego alkoholometru (ustęp 7 alinea 4) muszą mieć przynajmniej 30% alkoholu, a miód nadawać się do ludzkiej konsumcyi.

2. Kto chce wywozić wódkę lub miód we flaszkach musi dopełnić następujących warunków:

a) Przesyłka, składająca się z kilku naczyń, może zawierać kilka różnych gatunków płynu i składać się z kilku oddzielnych paczek, każda o zawartości mniejszej niż 10 litrów. Wszystkie paczki należące do tej samej przesyłki muszą pochodzić od tego samego wysyłającego, mogą być jednak przeznaczone dla różnych odbiorców.

b) W poszczególnych paczkach może się znajdować tylko jeden rodzaj płynu, a wszystkie flaszki muszą mieć ten sam kształt i tę samą wielkość.

c) Pojemność flaszki oznacza się z dokładnością 10 części litra. Ułamki decylitra opuszcza się.

d) Wysyłający ma w każdym urzędzie liniowym, przez który zamierza wywozić napoje, zawierające alkohol lub miód, złożyć wzory flaszek, jakich będzie używał do wywozu. Do każdego wzoru ma się przypieczętować kartkę wskazującą pojemność flaszki.

e) Ilość płynu oznacza się podając ilość i pojemność flaszki n. p. 50 flaszek po 1 litrze, 100 flaszek po 0 5 litra i t. d.

f) Jeżeli wywozi się wódkę lub napoje, zawierające alkohol, wówczas ma się co do każdego rodzaju wywożonego płynu podać oprócz ilości, nazwę używaną w handlu, n. p. spirytus, anyżówka, likier, rum etc. tudzież zawartość alkoholu.

3. Do wywozu wódki i miodu w beczkach wolno używać tylko cechowanych beczek transportowych lub też cechowanych wozów beczkowych. Beczki muszą być pełne. Od płynów w niepełnych naczyniach transportowych nie zwraca się opłaty gminnej. Każda beczka ma być zaopatrzona 8 do 10 cm. szerokim, przez dno beczki bezpośrednio poniżej znaku cechowniczego trwałą zieloną farbą pociągniętym, prostym szlakiem.

4. Kto wywozi wódkę, napoje alkoholowe lub miód za zwrotem opłaty gminnej za linię akcyzową, ma prowadzić na te wywozy osobną księgę handlową i zapisywać do niej pozycya za pozycyą każdą przesyłkę, podając dzień wywozu, ilość paczek i flaszek, względnie ilość beczek ilość i rodzaj wywożonego płynu, a o ile chodzi o płyny alkoholowe, także ich zawartość alkoholu.

5. Dalej obowiązani są wysyłający prowadzić na powyższe wywozy rejestr sznurowy według dołączonego wzoru 2 na drukach koloru zielonego, których dostarczy im za zwrotem kosztów nakładu Administracya akcyzowa. Druki mają być w ten sposób urządzone, aby można było boletę kopiować z juksty zapomocą kalki. Jukstę należy wypełniać ołówkiem atramentowym. **Wzór 2.**

Do tego rejestru ma się zapisywać w porządku chronologicznym, co do każdej przesyłki pod osobną pozycyą, powołując się na odnośną pozycyę księgi handlowej, nazwisko wysyłającego, przewoźnika i adresata, ilość paczek i flaszek, względnie beczek, ilość i rodzaj płynu, a o ile chodzi o płyny alkoholowe, także ich zawartość alkoholu, dalej dzień wysłania i urząd, przez który przesyłka ma wyjść za linię akcyzową.

Zgodnie z jukstą rejestru ma się wystawić boletę zawierającą te same daty. Boletę tę ma podpisać wysyłający i wręczyć ją przewoźnikowi.

6. Każdą przesyłkę wódki, napojów alkoholowych i miodu, przeznaczoną do wywozu za zwrotem opłaty gminnej, ma się dostawić celem sprawdzenia do urzędu liniowego, przez który ma wyjść poza linię akcyzową.

Krajowa Dyrekcya skarbu może zarządzić, że wywóz wódki, napojów alkoholowych i miodu za zwrotem opłaty gminnej może odbywać się tylko przez niektóre urzędy liniowe, jakoteż ograniczyć kompetencyę pewnych urzędów liniowych do przeprowadzania postępowania wywozowego tylko co do mniejszych przesyłek.

7. Celem sprawdzenia rodzaju i ilości płynu w wywożonej przesyłce jakoteż jego zawartości alkoholu mogą urzędy liniowe żądać otwarcia z każdego gatunku zgłoszonych płynów co drugiej beczki, względnie jednej na każde 10 flaszek. Jeżeli przesyłka składa się mniej niż z 10 flaszek, wolno otworzyć jedną flaszkę. Na wybór naczyń przeznaczonych do otwarcia wysyłający nie może mieć wpływu.

Flaszki otwarte w celu sprawdzenia można po sprawdzeniu wywieść lub też zastąpić je innemi o tej samej zawartości, o tym samym kształcie i tej samej pojemności.

Manipulacyę połączoną z otwieraniem i zamykaniem beczek i flaszek przeprowadza wysyłający na własny koszt i niebezpieczeństwo.

Napoje, których zawartość alkoholu nie da się stwierdzić zapomocą alkoholometru, bada się pod tym względem tylko o tyle, aby się przekonać, że zawierają przynajmniej 30% alkoholu. Badanie odbywa się zapomocą oso-

bnych, specyalnie do tego celu służących, małych aparatów destylacyjnych i tylko w wypadkach uzasadnionego podejrzenia, że zgłoszony do wywozu płyn nie zawiera przepisanej ilości alkoholu.

8. Jeżeli sprawdzenie odbyło się bez usterek, wówczas potwierdza sprawdzający urząd, na odwrotnej stronie przedłożonej przez przewoźnika bolety, wynik sprawdzenia, zaopatruje potwierdzenie podpisem i urzędową pieczęcią, a następnie zwraca boletę przewoźnikowi i dozoruje wyjścia przesyłki poza linię akcyzową.

Wynik sprawdzenia wpisuje się również do prowadzonego przez sprawdzający urząd zapisku wywozowego. Pozycyę tego wpisu należy podać w potwierdzeniu na bolecie.

9. O wypłatę przypadającej do zwrotu kwoty należy się zgłosić w Kasie Administracyi akcyzowej najpóźniej w ciągu 6 tygodni po dniu wywozu. Z upływem tego czasu gaśnie prawo żądania zwrotu.

10. Na życzenie strony mogą organa gminne sprawdzać przeznaczone do wywozu przesyłki napojów alkoholowych i miodu w jej lokalu przemysłowym.

W tym celu ma wysyłający przedłożyć należycie wypełnioną boletę wywozową (ustęp 5) Administracyi akcyzowej miejskiej.

Wysłany przez Administracyę akcyzową organ gminny sprawdzi przesyłkę w sposób wskazany w ustępie 7 i po stwierdzeniu zgodności jej z boletą nałoży na przeznaczonych do wywozu beczkach lub paczkach urzędowe zamknięcia, potwierdzi w sposób przepisany na odwrotnej stronie bolety przeprowadzenie urzędowej czynności, podając rodzaj i ilość nałożonych urzędowych zamknięć i wręczy boletę stronie. Przewoźnik ma, jadąc z przesyłką do urzędu liniowego przez który ma wyjść za linię akcyzową, mieć tę boletę przy sobie.

W drodze do tego urzędu należy przestrzegać przepisów o transporcie nieoclonych, przekazanych towarów zagranicznych.

Odprawioną w ten sposób przesyłkę musi się stawić w urzędzie liniowym w tym samym dniu, w którym ją odprawiono. Można ją jednak także i zatrzymać w całości lub w części w obrębie linii akcyzowej. W takim razie należy zawiadomić o tem Administracyę akcyzową w celu zdjęcia urzędowego zamknięcia, względnie odpisania na bolecie tej części przesyłki, która ma pozostać w obrębie linii akcyzowej.

Jeżeli przesyłka nadejdzie do liniowego urzędu z nienaruszonemi urzędowemi zamknięciami i zewnętrzny jej stan zgadza się w zupełnośći z boletą, wówczas zdejmuje urząd urzędowe zamknięcia, dozoruje wyjścia przesyłki za linię akcyzową, potwierdza wyjście na bolecie i wręcza ją stronie.

Za czynności organów akcyzowych miejskich, wymienionych w 10 ustępie niniejszego paragrafu, należy się taksa 2 Korony.

Rozdział V.

Wywóz z obszaru zamkniętego na obszar niezamknięty linią akcyzową bez zwrotu opłaty gminnej.

§ 18.

Jeżeli z obszaru zamkniętego linią akcyzową wywozi się wódkę, napoje alkoholowe, piwo i miód z przeznaczeniem do wolnego obrotu na obszarze miasta Krakowa, leżącym poza tą linią i dlatego nie żąda się od nich zwrotu opłaty gminnej, uiszczonej przy wyrobie lub przywozie, wówczas ma wywożący okoliczność tę oznajmić na piśmie urzędowi liniowemu, przez który wywóz ma nastąpić.

Oznajmienie ma być sporządzone na przepisanym druku i zawierać dokładny spis wszystkich tych, opłacie gminnej podlegających napojów, które strona wywieść zamierza. Druków na oznajmienia dostarcza Administracya akcyzowa za zwrotem kosztów nakładu.

Urząd liniowy sprawdza przesyłkę w taki sam sposób, jak to ma miejsce przy wywozie za zwrotem opłaty, potwierdza wynik sprawdzenia i okoliczność, że zwrot opłaty gminnej nie miał miejsca, na oznajmieniu i wręcza je stronie. Oznajmienie to służy za dowód uiszczenia opłaty gminnej w miejsce bolety.

Na wywiezione w ten sposób napoje prowadzą liniowe urzędy zapisek zawierający te same rubryki, co odnośne oznajmienia i zapisują do niego każdą wywiezioną przesyłkę zgodnie z załatwieniem oznajmienia.

§ 19.

W taki sam sposób postępuje się także w razie wywozu z zamkniętego linią akcyzową obszaru miasta Krakowa opłaconego wina i moszczu owocowego, jeżeli napoje te są przeznaczone do wolnego obrotu na obszarze miejskim poza linią akcyzową.

§ 20.

Jeżeli wódkę wywiezioną za uiszczeniem opłaty gminnej z położonej w obrębie linii akcyzowej gorzelni konsumcyjnej lub wolnego składu z powodu, że jest przeznaczona do wolnego obrotu, na obszarze miejskim poza tą linią leżącym, przekazano do urzędu liniowego w sposób przepisany w § 3 ustępie 3 wówczas przedkłada wywożący urzędowi liniowemu zamiast oznaj-

mienia, o którem mowa w § 18 oznajmienie wywozu wódki z gorzelni lub wolnego składu, na którem wódkę do tego urzędu przekazano. Urząd liniowy potwierdza wynik sprawdzenia przesyłki na tem ostatniem oznajmieniu. Jeżeli przesyłka nadeszła z nienaruszonem urzędowem zamknięciem i nie ma powodu do jakichkolwiek wątpliwości, czy zawartość jej w międzyczasie nie uległa zmianie, wówczas może Urząd liniowy ograniczyć się tylko do zewnętrznego zbadania stanu przesyłki.

Rozdział VI.

Pobieranie opłat na obszarze niezamkniętym linią akcyzową.

§ 21.

Do uiszczania opłat gminnych w myśl § 1 ustawy obowiązani są na obszarze miasta Krakowa, leżącym poza linią akcyzową, przemysłowcy trudniący się wyszynkiem, handlem lub sprzedażą napojów alkoholowych, wina, moszczu owocowego, piwa lub miodu w ilościach poniżej 50 litrów (drobna sprzedaż) przedsiębiorcy gorzelń, browarów i fabryk miodu w wypadkach wskazanych w niniejszym paragrafie w ustępie ostatnim, i osoby prywatne sprowadzające te napoje dla własnego użytku, te ostatnie w miarę przepisów zawartych w § 29.

Przedsiębiorców gorzelń, browarów i fabryk miodu, położonych na obszarze miejskim poza linią akcyzową, uważa się w razie, jeżeli sprzedają wódkę, piwo lub miód także w ilościach poniżej 50 litrów, za sprzedawców po myśli pierwszego ustępu niniejszego paragrafu, zatem za osoby obowiązane do uiszczania opłat gminnych. Wykonywanie takiej sprzedaży w powyższych przedsiębiorstwach musi się odbywać w osobnych, specyalnie do tego celu przeznaczonych lokalnościach.

Wszyscy przedsiębiorcy położonych poza linią akcyzową gorzelń, browarów i fabryk miodu, zatem także i ci, którzy nie trudnią się sprzedażą wódki, piwa lub miodu w ilościach poniżej 50 litrów, obowiązani są uiszczać opłatę gminną od tych ilości wódki, piwa i miodu, które biorą wprost ze swojej gorzelni, browaru lub fabryki miodu do użytku we własnem gospodarstwie domowem i to bez względu na okoliczność, czy ilości te wynoszą 50 litrów lub więcej, czy nie.

§ 22.

Kto na obszarze miasta Krakowa poza linią akcyzową trudni się wyszynkiem, handlem lub sprzedażą napojów, podlegających opłacie gminnej,

w ilościach poniżej 50 litrów (§ 21) obowiązany jest, niezależnie od dopełnienia obowiązków wypływających z istniejących ustaw i przepisów przemysłowych i politycznych, donieść o tem w ciągu 8 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia pisemnie lub ustnie Administracyi akcyzowej, podając ulicę i numer konskrypcyjny domu, tudzież lokalności, w których przedsiębiorstwo swe wykonuje.

Obowiązek doniesienia o wykonywaniu przemysłu mają także i ci przedsiębiorcy, którzy się trudnią handlem lub sprzedażą wymienionych powyżej napojów w ilościach 50 litrów i wyżej (hurtowna sprzedaż).

Także i osoby, które po 1. stycznia 1911 zamierzają rozpocząć drobny lub hurtowny handel napojów podlegających opłacie gminnej, mają donieść o tem w ten sam sposób Administracyi akcyzowej najpóźniej 14 dni przed rozpoczęciem przemysłu.

§ 23.

Administracya akcyzowa stwierdza przez swoje organa prawdziwość doniesienia, tudzież okoliczność, czy zgłoszone lokale odpowiadają wymogom kontrolnym, i wydaje stronie certyfikat zgłoszenia, zawiadamiając zarazem drobnych sprzedawców, do którego organu akcyzowego mają wnosić przepisane oznajmienia o sprowadzaniu napojów, podlegających opłacie, do swych lokalności przemysłowych (§ 25).

§ 24.

O każdej zmianie zgłoszonych lokalności, przeniesieniu przedsiębiorstwa na inne miejsce lub o zupełnem zwinięciu go ma dotychczasowy przedsiębiorca trzy dni naprzód a o zmianie osoby przedsiębiorcy nowy przedsiębiorca w ciągu najbliższych trzech dni donieść Administracyi akcyzowej. Na takie doniesienie ściąga Magistrat dotychczasowy i wydaje ewentualnie nowy certyfikat zgłoszenia.

§ 25.

Przedsiębiorcy, trudniący się wyszynkiem, handlem lub sprzedażą napojów alkoholowych w ilościach poniżej 50 litrów, obowiązani są oznajmić każde zamierzone sprowadzenie tych napojów do swego lokalu przemysłowego poprzód pisemnie lub ustnie wskazanemu im organowi akcyzowemu (§ 23) i, o ile nie zachodzi wypadek, wskazany w § 26, albo o ile nie wykażą, że sprowadzony napój pochodzi z drobnej sprzedaży, położonej na te-

rytoryum miasta Krakowa po za linią akcyzową, uiścić przypadającą opłatę gminną. Na dowód uiszczenia otrzymują boletę, którą mają przechowywać przy zapisku (§ 27).

Jeżeli sprowadza się napoje alkoholowe z poza terytoryum miasta Krakowa, należy równocześnie z oznajmieniem dostawić je odnośnemu Urzędowi akcyzowemu do sprawdzenia.

Gdy zapas pokryty boletą w zupełności się wyczerpie, mogą organa akcyzowe boletę tę ściągnąć, strona może jednak żądać wydania jej odpisu.

Obowiązek oznajmiania mają także wskazani w § 21 ustęp ostatni przedsiębiorcy gorzelń, browarów i fabryk miodu, jeżeli pobierają napoje alkoholowe, piwo lub miód ze swego przedsiębiorstwa dla własnego użytku domowego i to bez względu na ilość pobranego na ten cel płynu. Przedsiębiorcy ci nie są jednak obowiązani do prowadzenia zapisku. (§ 27).

Magistrat miasta Krakowa ustanowi i ogłosi, w których urzędach akcyzowych ma się oznajmiać sprowadzanie napojów, podlegających opłacie i uiszczać przypadającą opłatę.

§ 26.

Uiszczanie opłaty odpada, jeżeli strona przedłoży równocześnie z oznajmieniem sprowadzenia napojów alkoholowych, piwa i miodu poświadczenie liniowego urzędu akcyzowego, że napoje, o które w danym wypadku chodzi, wywieziono z obszaru zamkniętego linią akcyzową bez zwrotu opłaty (§ 18 ustęp 2 i § 20). W takim wypadku potwierdza tylko organ akcyzowy na poświadczeniu, że sprowadzenie podanych tamże napojów oznajmiono i zwraca je stronie. Potwierdzone poświadczenie zastępuje boletę płatniczą i służy jako pokrycie wymienionych w niem zapasów.

§ 27.

Na przychód i rozchód napojów podlegających opłacie gminnej mają zarówno drobni, jak i hurtowni sprzedawcy prowadzić osobny zapisek.

Do zapisku tego zapisuje się na przychód, powołując się na daty i numer odnośnej bolety na zapłaconą opłatę gminną, względnie wskazanego w § 18 ustępie 3 i § 20 poświadczenia, wszystkie te ilości napojów podlegających opłacie gminnej, które sprowadzono do lokalu przemysłowego, na rozchód zaś te ilości, które z nich sprzedano. Sprzedaże ponad 10 litrów zapisuje się każdą z osobna zaraz po wydaniu sprzedanej ilości kupującemu, podając datę sprzedaży, ilość i rodzaj sprzedanego napoju, tudzież nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy. Mniejsze sprzedaże można, nie podając

nazwisk odbiorców, zapisywać sumarycznie z końcem każdego dnia. Wpis musi nastąpić najpóźniej do 8 godziny rano dnia następnego.

§ 28.

Tak drobni jak i hurtowni sprzedawcy napojów, podpadających pod opłatę gminną, podlegają kontroli organów akcyzowych.

Organom tym wolno wchodzić do ich lokalności przemysłowych we dnie o każdej porze, a w nocy tylko w czasie, gdy lokalności te są otwarte. Mają one prawo badania zapasów napojów podlegających opłacie i porównywania ich z zapiskiem. Przedsiębiorca i jego pomocnicy są obowiązani dawać im na żądanie potrzebne wyjaśnienia i pomoc przy czynnościach kontrolnych i dostarczać własnym kosztem przyrządów potrzebnych do kontroli, z wyjątkiem alkoholometrów i aparatów do badania zawartości alkoholu w płynach słodzonych.

§ 29.

Osoby nie trudniące się drobną lub hurtowną sprzedażą napojów podlegających opłacie gminnej, zamieszkałe na obszarze gminy miasta Krakowa nie zamkniętym linią akcyzową są obowiązane, ile razy sprowadzają takie napoje, w ilościach ponad 50 litrów z położonych na tym obszarze gorzelń, browarów, fabryk miodu lub od hurtownych sprzedawców tych napojów, albo też bez względu na ilość od kogokolwiek bądź z poza tego obszaru, donosić o tem pisemnie lub ustnie w ciągu 12 godzin najbliższemu, do poboru opłaty gminnej upoważnionemu organowi gminnemu i uiścić przypadającą opłatę. Na dowód uiszczenia opłaty wydaje organ poborowy boletę. Tylko wówczas, gdy zgłoszoną wódkę, piwo lub miód wywieziono z zamkniętego linią akcyzową obszaru miasta Krakowa bez zwrotu opłaty i strona wykaże się przepisanem poświadczeniem (§ 18 ustęp 2 i § 20), niema się obowiązku płacenia opłaty i organ akcyzowy potwierdza tylko na przedłożonem mu poświadczeniu dopełnienie obowiązku zgłoszenia.

§ 30.

Gmina miasta Krakowa może przysługujące jej na obszarze niezamkniętym linią akcyzową prawo pobierania opłat gminnych albo wykonywać, stosując się do powyższych przepisów, przez własne organa administracyjne, albo z osobami obowiązanemi do płacenia zawierać ugody co do ryczałtowego uiszczania tych opłat lub wreszcie wydzierżawić prawo to osobie trzeciej.

§ 31.

Ugody o ryczałtowe uiszczanie opłaty można zawierać albo z pojedyńczymi przedsiębiorcami, obowiązanymi do płacenia opłat, albo też z częścią przedsiębiorców lub z wszystkimi razem. Zawarta ugoda może dotyczyć uiszczania opłaty tylko przez tych przedsiębiorców, którzy do niej przystąpili, nie może więc obejmować ani przedsiębiorców, którzy w ugodzie nie wzięli udziału, ani obowiązanych do uiszczenia opłaty osób prywatnych. Co do tych ostatnich przedsiębiorstw i osób mają także i wówczas, gdyby z niektórymi przedsiębiorcami zawarto ugodę o ryczałt, zastosowanie przepisy §§ 21 do 29 niniejszego rozporządzenia.

Prawa i obowiązki obu stron zawierających ugodę normuje kontrakt ugody, zaś wzajemne prawa i obowiązki osób, które wspólnie ugodę zawarły, kontrakt spółki.

§ 32.

W razie wydzierżawienia prawa poboru opłat gminnych wchodzi dzierżawca przez czas trwania stosunku dzierżawnego pod względem poboru tych opłat w prawa i obowiązki gminy miasta Krakowa Wyjątek stanowi tylko prawo przyjmowania oznajmień, wnoszonych po myśli §§ 22 i 24, prawo sprawdzania lokalności przemysłowych po myśli § 23, prawo wydawania certyfikatów (§§ 23 i 24) wreszcie prawo karania na zasadzie § 7 ustawy za popełnione przekroczenia. Prawa te pozostają zawsze wyłączną atrybucyą Administracyi akcyzowej względnie Magistratu miasta Krakowa.

Dierżawca ma prawo ustanawiać do wykonywania przysługujących mu praw dzierżawnych własne organa poborowe.

Ustanowione organa ma dzierżawca zgłosić Administracyi akcyzowej, która wyda im legitymacye pisemne. Organa te są obowiązane otrzymane legitymacye okazywać na żądanie stron.

Administracya akcyzowa może odmówić wydania legitymacyi względnie wydaną legitymacyę cofnąć, jeśli uzna dane osoby za nieodpowiedne do wykonywania powierzonych im funkcyi.

Dzierżawca jest obowiązany przestrzegać ściśle przepisów, zawartych w ustawie z dnia 15. kwietnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 122 i w niniejszem rozporządzeniu i odpowiada za wszelkie nadużycia, popełnione przy wykonywaniu praw dzierżawnych także i przez ustanowione przez siebie organa.

Nadużycia takie, o ile nie podlegają przepisom ustawy karnej, będą karane przez Magistrat miasta Krakowa po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857, Dz. p. p. Nr. 198.

§ 33.

Magistrat ma udzielić dzierżawcy przy objęciu dzierżawy wykaz wszystkich znajdujących się w okręgu dzierżawnym gorzelń, browarów, fabryk miodu i przedsiębiorców, trudniących się drobną lub hurtowną sprzedażą napojów, podlegających opłacie gminnej, i zawiadamiać go w ciągu trwania dzierżawy o każdej zgłoszonej zmianie w stanie tych przedsiębiorstw.

Dierżawca może pobierać opłaty gminne albo według taryfy, przepisanej w ustawie z dnia 15. kwietnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 122, albo też zawierać z osobami obowiązanemi do uiszczenia opłaty po myśli § 32 tego rozporządzenia ugody.

§ 34.

Do przyjmowania przepisanych zgłoszeń i uiszczonych opłat, ma dzierżawca ustanowić stacye poborowe w miejscach, które z uwzględnieniem wygody kontrybuentów wskaże Magistrat miasta Krakowa. Żadna stacya nie może być odległa od miejsca wykonywania przemysłu, lub miejsca zamieszkania kontrybuenta w okręgu dzierżawnym więcej niż 2 kilometry.

Wzajemny stosunek prawny wydzierżawiającej gminy i dzierżawcy normuje kontrakt dzierżawy.

Rozdział VII.

Dodatkowa opłata.

§ 35.

Dodatkowej opłacie podlegają wymienione w § 1 ustępach I. lit. a) i b) II i IV ustawy z dnia 15. kwietnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 122, napoje alkoholowe, wino i piwo, które będą się znajdować na obszarze miasta Krakowa wewnątrz i zewnątrz linii akcyzowej w dniu 1. stycznia 1911, w wolnym obrocie.

§ 36.

Moszcz owocowy i miód wolne są od dodatkowej opłaty.

Od dodatkowej opłaty są prócz tego wolne zapasy:

a) płynów i napojów alkoholowych w ilościach do 25 litrów,

b) wina i piwa w ilościach do 100 litrów.

Jeśli zapas napojów alkoholowych jest większy niż 25 litrów a wina i piwa większy niż 100 litrów, wówczas należy się dodatkowa opłata tylko od nadwyżki ponad 25 względnie 100 litrów.

c) napojów alkoholowych tudzież wina i piwa, o ile od nich w myśl niniejszego rozporządzenia opłata gminna się nie należy.

§ 37.

Kto w dniu 1. stycznia 1911 będzie posiadał zapas napojów podlegających dodatkowej opłacie, większy niż ilości podane w § 37 ustępach a) i b), jest obowiązany oznajmić Administracyi akcyzowej na piśmie w dwóch egzemplarzach, na przepisanym formularzu, w ciągu pierwszych 3 dni miesiąca stycznia 1911, co do napojów alkoholowych, których zawartość alkoholu da się zmierzyć alkoholometrem, ilość i stopniowość, a co do innych napojów alkoholowych, wina i piwa ilość, tudzież w obu wypadkach miejsce i lokalności, gdzie zgłoszony zapas jest przechowany.

Druków na oznajmienia dostarcza bezpłatnie Administracya akcyzowa.

Zaniedbanie wniesienia oznajmienia we właściwym czasie lub też podanie w niem ilości o więcej jak 5% mniejszej od ilości alkoholu, względnie napojów przez organa akcyzowe sprawdzonej, podlega w myśl § 7 ustawy karze w wysokości 2- do 8-krotnej dodatkowej opłaty przypadającej od nadwyżki.

§ 38.

Organa Administracyi akcyzowej sprawdzają, czy oznajmienie zawiera wszystkie przepisane daty, a następnie przeprowadzają zbadanie zgłoszonych zapasów w sposób wskazany w § 41.

Wynik zbadania, przypadającą dodatkową opłatę i urząd, w którym ma się ją uiścić, uwidacznia się w obu egzemplarzach oznajmienia i wręcza się jeden egzemplarz stronie w miejsce nakazu zapłaty. Dodatkową opłatę wymierza się w ten sposób, że oblicza się opłatę gminną przypadającą od sprawdzonego zapasu według § 1 ustępów I, II i IV ustawy z dnia 15. kwietnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 122, a następnie potrąca się od wypadającej z tego obliczenia kwoty opłatę gminną, którą od tego samego zapasu uiszczono już na zasadzie ustawy z dnia 4. grudnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 129. Pozostająca reszta stanowi dodatkową opłatę.

Od zapasów podlegających dodatkowej opłacie, od których opłaty gminnej przypadającej na podstawie ustawy z dnia 4. grudnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 129, z jakichkolwiek bądź powodów wcale nie uiszczono, należy wymierzyć jako dodatkową opłatę pełną opłatę gminną, przypadającą według ustawy z dnia 15. kwietnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 122, bez żadnych potrąceń.

§ 39.

Strona jest obowiązaną wymierzoną jej dodatkową opłatę uiścić w urzędzie, wskazanym w załatwieniu oznajmienia, w przeciągu 8 dni, licząc od dnia zbadania zapasów. Opłatę, nie uiszczoną we właściwym czasie, ściąga się w drodze egzekucyi politycznej z 5% zwłoki.

§ 40.

Badanie zapasów należy rozpocząć najpóźniej dnia 2. stycznia 1911 i postępować przy tem w następujący sposób:

1. Badanie ilości.

a) Zawartość rezerwoarów zaopatrzonych urzędownie sporządzonemi lub sprawdzonemi skalami oznacza się na podstawie tych skal. Także i urzędownie niesprawdzone skale można przyjąć za podstawę do oznaczania zawartości rezerwoarów, jeżeli co do ich prawdziwości nie zachodzą wątpliwości.

Ilość napoju znajdującego się w pełnych, urzędownie cechowanych beczkach, kessonach, cysternach i t. p. oznacza się na podstawie znaku cechowniczego. W naczyniach niepełnych, jeżeli są cechowane, można zbadać ilość przez dopełnienie naczynia i odlanie napowrót takiej samej ilości płynu. Zawartość naczyń nie cechowanych sprawdza się przez przemierzenie znajdującego się w nich płynu urzędownie cechowaną miarą, zapomocą laski mierniczej Matievica lub też w każdy inny sposób, o ile daje dokładne wyniki n. p. przez kubiczne obliczenie.

b) Ilość napoju we flaszkach, butlach etc. tej samej wielkości oznacza się mnożąc pojemność jednej flaszki, butli etc. przez ilość tychże.

Pojemność flaszek zamkniętych w sposób w handlu używany oznacza się, o ile strona nie dostarczy próżnych wzorów takich samych flaszek, drogą szacunku.

c) W przedsiębiorstwach, które rafinują opadatkowaną wódkę i w czasie badania zapasów są w ruchu, musi się w odpowiedni sposób zbadać także i ilość wódki, znajdującą się w aparatach rektyfikacyjnych i we filtrach węglowych.

Zawartość filtrów oznacza się zliczając ze sobą ilość wódki użytej pierwotnie do zwilżenia pyłu węglowego i ilość wódki, jaką do filtra dziennie się zadaje.

2. Badanie zawartości alkoholu.

Zawartość alkoholu w napojach, w których można ją badać zapomocą alkoholometru, bada się alkoholometrem, urządzonym w sposób przepisany dla państwowych organów skarbowych.

Próbki napoju do badania zawartości alkoholu bierze się z beczek ze środkowej warstwy. Z wielkich kuf, cystern, kessonów i rezerwoarów bierze się najmniej trzy równe próbki, mianowicie po jednej z góry, ze środka i z dołu, miesza się je dokładnie razem i następnie stopniuje się uzyskaną w ten sposób przeciętną próbkę.

Badanie zawartości alkoholu we wódce, znajdującej się we flaszkach i innych tego rodzaju mniejszych naczyniach, odbywa się przez wyrywkowe sprawdzenie jej w kilku dowolnie wybranych naczyniach.

Gdyby co do prawdziwości oznajmienia strony pod względem rodzaju zgłoszonych napojów zachodziły uzasadnione wątpliwości, wówczas należy zbadać dokładnie ilość tych napojów, wziąć z każdego z nich do czystej flaszki odpowiednio wielką próbkę, opieczętować ją pieczęcią urzędową i pieczęcią strony i przesłać Administracyi akcyzowej.

Gdyby podejrzenie okazało się uzasadnione, wówczas należy oprócz dodatkowego opodatkowania według wyniku sprawdzenia, wdrożyć przeciw stronie na zasadzie § 7 ustawy postępowanie karne.

§ 41.

We fabrykach likierów i większych składach win można odstąpić od szczegółowego badania zapasów, jeżeli przedsiębiorstwo przedłoży Administracyi akcyzowej jeszcze przed 1. stycznia 1911, szczegółowy, na podstawie przeprowadzonej dokładnej inwentury sporządzony, według poszczególnych gatunków towaru zestawiony wykaz zapasów likierów, względnie win, które będzie miało u siebie na składzie w dniu 1. stycznia 1911 i zgodzi się na to, aby organa akcyzowe przekonały się naocznie o zgodności wykazu z zapasami, tudzież z księgami handlowemi przedsiębiorstwa przez wyrywkowe sprawdzenie poszczególnych pozycyi wykazu co do ilości a ewentualnie także i co do zawartości alkoholu wykazanych płynów. Jeżeli sprawdzone pozycye okażą się zgodne z podaniem strony, wówczas przyjmie się przedłożony przez nią wykaz za podstawę wymiaru dodatkowej opłaty. W razie przeciwnym przeprowadzi się szczegółowe zbadanie wszystkich zapasów w sposób przepisany.

§ 42.

Przez 60 dni, licząc od 1. stycznia 1911, są przedsiębiorcy browarów, gorzelń, rafineryi i innych fabryk wódki, dalej osoby, trudniące się wyszynkiem, handlem lub sprzedażą wódki, wina i piwa, obowiązane na żądanie organów akcyzowych wykazywać się z nabycia lub uiszczenia dodatkowej opłaty od znajdujących się w ich posiadaniu napojów podlegających opłacie.

Organa Administracyi akcyzowej mają w ciągu tych 60 dni nawet i wtedy, gdy przedsiębiorcy nie podlegają zresztą ich kontroli, prawo wstępu do ich lokalności przemysłowych za dnia zawsze, a w nocy wówczas, gdy lokalności te stoją otworem, prawo przeprowadzania potrzebnych dochodzeń i badania zapasów napojów, podlegających opłacie, a przedsiębiorcy są obowiązani dawać im przy tych czynnościach osobiście lub przez swoich pomocników żądane wyjaśnienia i potrzebną pomoc.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Wzór 1 do § 16 rozp. wyk.

Poz. .... dnia .... 19.........

Zapisano do księgi handlowej pod poz. ....

.... N. N. .... w Krakowie, ul. .... Nr. .... wywozi przez .... X. X. .... jako przewoźnika z zamkniętego linią akcyzową obszaru miasta Krakowa dnia .... 191..... przez Urząd liniowy .... za zwrotem opłaty gminnej następujące ilości piwa:

Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania adresata	Ilość naczyń transport.	Rodzaj naczyń transportowych, ich pojemność i rodzaj pakunków	Ilość wywiezionego piwa	
			h.	l.
A. A. w X.	10	beczek po 25 l.	2	50
	100	flaszek po 0·5 l. w 4 paczkach po 25 fl.		50
B. B. w X.	3	beczki po 50 l.	1	50
C. C. w X.	10	beczek po 50 l.	5	
	10	beczek po 25 l.	2	50
		Razem	12	
		N. N. (podpis)		

jak powyżej

jak powyżej

Poz. .... dnia .... 19........ Strona 3

Zapisano do ksiąg handlowej pod poz. ....

Boleta Nr. ....

.... N. N. .... w Krakowie, ul. .... Nr. .... wywozi przez .... X X. .... jako przewoźnika z zamkniętego linią akcyzową obszaru miasta Krakowa dnia .... 191..... przez Urząd liniowy .... za zwrotem opłaty gminnej następujące ilości piwa:

Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania adresata	Ilość naczyń transport.	Rodzaj naczyń transportowych, ich pojemność i rodzaj pakunków	Ilość wywiezionego piwa	
			h.	l.
A. A. w X.	10	beczek po 25 l.	2	50
	100	flaszek po 0 5 l. w 4 paczkach po 25 fl.		50
B. B w X	3	beczki po 50 l.	1	50
C. C. w X.	10	beczek po 50 l.	5	
	10	beczek po 25 l.	2	50
		Razem	12	
		N. N. (podpis)		

jak powyżej

jak powyżej

Strona 4

Podaną na odwrotnej stronicy ilość piwa sprawdzono na 12 h. — l., słownie dwanaście hektolitrów i zarazem stwierdzono, że nadaje się do ludzkiej konsumcyi.

Piwo to wywieziono w dniu dzisiejszym poza linię akcyzową.

Zapisano w zapisku wywozowym pod poz. ....

....

W Krakowie, dnia .... 191...

(pieczęć) (podpis)

Wzór 2 do § 17 rozp. wyk.

Poz. .... dnia .... 19......

Zapisano do księgi handlowej pod poz. ....

.... N. N. .... w Krakowie, ul. .... Nr. ....
wywozi przez .... X. X. .... jako przewoźnika z zamkniętego linią akcyzową obszaru miasta Krakowa dnia .... 191..... przez Urząd liniowy .... za zwrotem opłaty gminnej następujące napoje:

Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania adresata	Rodzaj napoju i jego zawartość alkoholu	Ilość naczyń transport.	Rodzaj naczyń transportowych, ich pojemność i rodzaj pakunków	Napoje alkoholowe			Miód	
				stopni alkoholow.	h.	l.	h.	l.
A A. w X	wódka à 80°	1	beczka à 100 l.	80				
	wódka à 75°	1	beczka à 250 l.	187·5				
B B. w X	Likier à 40%	100	flaszek wzór Nr. 3 po 0·75 l. w 2 paczkach à 50 flaszek		·	75		
	Rosolis à 40%	200	flaszek wzór Nr. 5 po 0·75 l. w 4 paczkach à 50 flaszek		1	50		
C. C. w X.	Miód	50	flaszek wzór Nr. 1 po 1 l. w 2 paczkach à 25 flaszek					50
			Razem	267·5	2	25	·	50
			N. N. (podpis)					

jak powyżej

jak powyżej

Poz. .... dnia .... 19.......... Strona 3

Zapisano do księgi handlowej pod poz. ....

Boleta Nr. ....

.... N. N. .... w Krakowie, ul. .... Nr. ....
wywozi przez .... X. X. .... jako przewoźnika z zamkniętego linią akcyzową obszaru miasta Krakowa dnia .... 191.... przez Urząd liniowy .... za zwrotem opłaty gminnej następujące napoje:

Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania adresata	Rodzaj napoju i jego zawartość alkoholu	Ilość naczyń transport.	Rodzaj naczyń transportowych, i ich pojemność i rodzaj pakunków	Napoje alkoholowe			Miód	
				stopni alkohol.	h.	l.	h.	l.
A. A. w X.	wódka à 80°	1	beczka à 100 l.	80				
	wódka à 75°	1	beczka à 250 l.	187·5				
B. B. w X.	Likier à 40%	100	flaszek wzór Nr. 3 po 0·75 l. w 2 paczkach à 50 flaszek		.	75		
	Rosolis à 40%	200	flaszek wzór Nr. 5 po 0·75 l. w 4 paczkach à 50 flaszek		1	50		
C. C. w X.	Miód	50	flaszek wzór Nr. 1 po 1 l. w 2 paczkach à 25 flaszek					50
			Razem	267·5	2	25	.	50
			N. N. (podpis)					

jak powyżej

jak powyżej

Strona 4

Podane na odwrotnej stronicy napoje zbadano i znaleziono.

Rodzaj napoju	Napoje alkoholowe			Miód	
	stopni hekto-litrow.	h.	l.	h.	l.
Wódka	267				
Likier i rosolis		2	20		
Miód					50

Napoje powyższe wywieziono w dniu dzisiejszym poza linię akcyzową.

Z powodu zachodzących wątpliwości co do zawartości alkoholu w rozolisie zbadano go przepisanym aparatem i znaleziono zawartość alkoholu 38%. Miód nadaje się do ludzkiej konsumcyi.

Zapisano w zapisku wywozowym pod poz. ....

....

Pieczęć.

W Krakowie, dnia .... 191...

(podpis)

Rubryki jak powyżej.